

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 347-1914)

Originalt emne

Bade

Bade/Strandbade

Boligforhold

Boligforhold/Lejerforhold

Marselisborg

Marselisborg/Pavillonerne

Skatter og Afgifter

Skatter og Afgifter/Skatter og Afgifter i Almindelighed

Skovene

Skovene/Skovene i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 5. november 1914 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 347-1914)

Andragende fra Restauratør Randa, "Ørnereden", om Nedsættelse af Lejeafgiften.

Formanden udtalte, at Skovudvalget vel var klar over, at Forholdene havde været vanskelige for "Ørnereden" den sidste Del af Sommeren, men at det dog af Hensyn til Konsekvenserne ikke mente at kunne anbefale at give Randa den Nedsættelse, som han androg om, nemlig Afgiften for den sidste Forandring og for Badeanstalten for Vinterhalvaaret.

Jakob Jensen bemærkede, at Lejeafgiften for Ørnereden var stor, og at Randa vist havde

haardt ved at begaa sig. "Ørnereden" var den af Byens Skovpavilloner, der gav den største Lejeindtægt, og det havde skadet den betydelig, at man havde givet "Varnar Lov til at bygge Badehuse. Alt i alt vilde det sikkert være bedst, om der kunde eftergives Randa noget.

Mikael Johansen kunde ganske give Hr. Jakob Jensen Ret i, at Lejeafgiften for "Ørnereden" var større end for nogen af de andre Skovrestaurationer. Randa søgte imidlertid kun om at faa Nedsættelse for Vinterhalvaaret, men at give dette vilde være ret mærkeligt, og de godt 400 Kr., det drejede sig om, vilde ikke hjælpe ham ret meget. Taleren vilde gerne være med til at give et rimeligt Afslag i Lejeafgiften og skulde intet have imod, at der blev optaget en Forhandling i den Hensigt.

Simonsen var klar over, at Randa for at faa "Ørnereden" havde budt for meget i Afgift, men at give ham Afslag af den Grund vilde vist være ret farligt, idet man derved kom ind paa atskulle give Afslag, hver Gang en Entreprenør eller Forpagter havde indgivet et galt Tilbud. Gav man efter nu, vilde der aldeles sikker snart komme Andragende om Afslag fra de andre Skovværter. Skulde der derimod kunne findes en Udvej, for at komme Randa til Hjælp, skulde Taleren ikke have noget derimod, hvis Randa var udsat for økonomisk Ruin, men det maatte gøres saaledes, at det ikke berettigede de andre Skovværter til at faa Nedsættelse. Maaske kunde den Betragtning, at Badehusene ved "Varna" havde forringet hans Indtægt af Badeanstalten ved "Ørnereden" bruges.

Jakob Jensen kunde ikke indrømme, at Sammenligningen med Haandværkernes Tilbud var rigtig, idet en Entreprenør næsten altid kunde beregne Sagen, hvad en Restauratør ikke kunde. Randa havde sikkert nok været noget sangvinsk, da han gav Tilbud paa "Ørnereden", men til hans Ros skulde det siges, at "Ørnereden" blev holdt udmærket vedlige, meget bedre end de andre Pavilloner. Taleren var enig med Udvalget i, at man ikke burde eftergive noget for Vinterhalvaaret, men at dette maatte være en aarlig Nedsættelse, hvis der skulde foretages noget. Maaske en Nedsættelse der svarede til Afgiften for Badeanstalten. Selv med en saadan Nedsættelse, vilde "Ørnereden" dog være den Skovpavillon, der var mest rentabel. For "Vennelyst"s Vedkommende havde man gjort noget lignende flere Gange. Taleren havde ikke sagt, at Randa var ved at gaa i Stykker, men kun, at han vist havde haardt ved at komme igennem.

Simonsen henstillede til Skovudvalgets Formand at tage Sagen tilbage og se, om man ikke kunde fritage Randa for den Afgift, der blev svaret af Badeanstalten.

Sagen udsattes.

